María Andresa Casamayor de la Coma, matemàtica

written by María Sol Antolín | 19 d'October de 2025

María Andresa Casamayor és l'única científica espanyola del segle XVIII de la qual es conserva la seua obra.

Les matemàtiques van ser la seua passió, posseïa un gran coneixement de l'aritmètica. El seu treball va ser important per als investigadors de les matemàtiques aplicades. A esta matemàtica se la considera com una científica del nivell d'altres científiques com Marie Curie o Ada Byron.

Va nàixer a Saragossa, en 1720. María Andresa Casamayor, a més de científica, va ser mestra.

Esta matemàtica va destacar en esta disciplina des de molt jove; als dèsset anys va escriure dos textos sobre aritmètica. El primer es va titular *Tyrocinio aritmético, instrucción de las quatro reglas*. En ell ensenyava de manera directa el maneig de les quatre regles de l'àlgebra menor: suma, resta, multiplicació i divisió. És un llibre de lectura àgil, molt pràctic, amb molts exemples i casos reals. En el text mostra un coneixement precís de les unitats de longitud, pes, moneda i equivalències.

María Andresa Casamayor sentia la necessitat que l'aritmètica arribara a la gent que no podia accedir a ella, així que, gràcies a la seua publicació, va acostar

l’aritmètica a les classes populars.

El dominic Pedro Martínez va exposar d’esta manera un dels motius de la seua publicació:

> ***«Su fin, en esta Obrilla sólo es facilitar esta instrucción a muchos, que no pueden lograrla de otro modo.»***

El segon llibre, *El para sí solo*, va ser un manuscrit de 109 fulles sobre aritmètica avançada que no va arribar a publicar-se.

L’autora va firmar amb un pseudònim masculí, *Casandro Mamés de La Marca y Araioa*. Esta firma és un perfecte anagrama, mateixes lletres en diferent orde, del seu nom María Andresa Casamayor de La Coma.

La matemàtica va tindre una profunda preocupació per l’educació. De fet, va ser mestra de xiquetes durant bona part de la seua vida i mestra de primeres lletres a les aules públiques de la ciutat.

Imatge: Wikimedia Commons

Este article va ser publicat per primera vegada en Diario Feminista el 13 de juny de 2020